

Arrest

nr. 141 255 van 19 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. SEGHERS loco advocaat M. VAN WEYENBERGE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Gambiaans staatsburger te zijn. U bent geboren in X, maar groeide in Kotu, waar u woonde met uw moeder, uw broer en uw neef (L.S.), die op jonge leeftijd na de vroege dood van zijn ouders bij jullie introk.

Toen (L.S.) veertien jaar oud was vertelde hij u dat hij geen gevoelens had voor meisjes, dat hij dus homo was. U schrok hier erg van, maar bleef uw neef steunen, ook toen hij steeds meer meisjesdingen ging doen, zoals vrouwenschoenen dragen en afwassen. Hij wandelde ook als een vrouw en zwaaide met zijn handen als hij praatte. Door de geaardheid van (L.S.) werden u en uw gezinsleden vaak

uitgescholden en beledigd door jullie dorpsgenoten, waardoor u in 2011 samen met (L.S.) naar Manjie verhuisde, waar jullie een huis kregen van (P.), de minnaar van (L.S.).

Op 8 april 2011 nodigde (L.S.) u uit op een feestje. U ging met hem mee, maar toen u op het feestje aankwam, bleken er enkel homoseksuele mannen aanwezig te zijn. Hierdoor beseftte u dat niet enkel (L.S.) was wie hij was, maar dat er in Gambia veel mensen hun geaardheid niet openlijk konden beleven. Een jaar later, in april 2012, nodigde (L.S.) u opnieuw uit op een homofeestje. Omdat uw moeder niet graag had dat u daar naartoe ging, bleef u thuis. (L.S.) kwam de dag na het feestje echter niet naar huis. U belde hem op, maar kon hem niet bereiken. Ook (P.), de partner van (L.S.), wist niet waar hij was. 's Avonds kwam u van uw vriend (C.) te weten dat er de avond voordien enkele homo's waren gearresteerd. Hij vertelde u ook dat een journalist van de Independent met u wilde praten. Die bevestigde dat uw neef de avond voordien ook was gearresteerd en dat u, omdat u vrouwenkleren verkocht en (L.S.) niet zelf bij de politie had aangegeven als homo, zelf van homoseksualiteit werd verdacht. U was ontzettend kwaad en vertelde de journalist over het gebrek aan democratie en mensenrechten in Gambia, wat de journalist allemaal noteerde. Hierna ging u naar de beach bar om te werken. Toen u daar was kreeg u opnieuw telefoon. U kwam te weten dat de politie naar u op zoek was en dat uw moeder en uw broer waren gearresteerd. U belde onmiddellijk (P.) op die u verzekerde dat u bij hem in Ghana Town, Senegambia kon onderduiken. Later kwam u nog te weten dat ook de journalist die u had geïnterviewd was verdwenen.

Uiteindelijk kon u op 22 juli 2012 per vliegtuig samen met (P.) naar België reizen, waar u op 30 juli 2012 asiel hebt aangevraagd. Uw moeder en neef hebben allebei ongeveer een jaar in de cel doorgebracht en uw neef zit nog steeds in de gevangenis. De politie is ook nog steeds naar u op zoek.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende kopieën neer: uw geboorteakte, een bench warrant van de politie en enkele internetartikels.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van problemen met de Gambiaanse autoriteiten die u willen vervolgen omwille van de homoseksuele geaardheid van uw neef. Uzelf wordt ook verdacht van homoseksuele gedragingen. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet bent geslaagd uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Er werden namelijk verscheidene flagrante tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de aanvankelijke verklaringen die u bij de DVZ hebt afgelegd en uw verklaringen ten overstaan van het CGVS. Zo had u bij de DVZ verklaard dat u ongeveer een maand lang bij (P.) in Ghana Town bent ondergedoken (CGVS Vragenlijst, rubriek 3.5), terwijl u ten overstaan van het CGVS verklaarde dat u drie maanden en een paar weken bij (P.) in Ghana Town hebt verbleven (CGVS p.4,15). U werd met deze opvallende incoherentie geconfronteerd en verklaarde dat u bij de DVZ had gezegd dat u "één maand plus" bij (P.) hebt verbleven. Er werd u vervolgens gevraagd waarom u dat zou hebben gezegd als u in werkelijkheid meer dan drie maanden in Ghana Town hebt verbleven, waarna u verklaarde dat u dat toen niet had geteld, dat u veel angst had en zomaar wat vertelde tijdens het eerste interview (CGVS p.16). Deze verklaring wordt echter niet aanvaard. Bij aanvang van het gehoor bij het CGVS werd u immers gevraagd of het interview bij de DVZ goed was verlopen, waarna u weliswaar zei dat het maar een kort interview was, maar wel aangaf dat het gehoor goed was verlopen (CGVS p.2). U gaf op geen enkel moment aan dat u op het moment van het interview bij de DVZ mentaal niet in staat zou zijn geweest om degelijke verklaringen af te leggen.

Daarnaast werd een volgende tegenstrijdigheid vastgesteld tussen uw verklaringen bij de DVZ enerzijds en uw verklaringen op het CGVS anderzijds. Wat de journalist betreft die u had geïnterviewd en die u had bevestigd dat uw neef was gearresteerd, had u bij de DVZ aanvankelijk verklaard dat deze journalist Mr. (Da.) heette (CGVS Vragenlijst, rubriek 3.5). Bij het CGVS verklaarde u echter eerst dat deze journalist Mr. (Di.) heette (CGVS p.6), om vervolgens uw verklaringen te wijzigen en te zeggen dat de journalist toch Mr. (Da.) heette (CGVS p.18). Wanneer u op uw uiteenlopende verklaringen werd gewezen, verzekerde u het CGVS ervan dat de journalist Mr. (Di.) heette en niet Mr. (Da.) (CGVS p.18). Hierna werd u op uw aanvankelijke verklaringen van bij de DVZ gewezen, waar u had verklaard dat de journalist wel degelijk Mr. (Da.) heette, waarna u verklaarde: "Dan ben ik fout met Mr. (Di.), als ik eerst Mr. (Da.) heb gezegd, dan is het Mr. (Da.)" (CGVS p. 18). Deze verklaring wordt echter niet aanvaard. Het gaat hier immers over een belangrijk element in uw asielrelaas, namelijk de persoon die u bevestigde dat uw neef werd gearresteerd. Dat u zo zou twifelen over zijn naam, is weinig aannemelijk. Dat u bovendien beweert dat uw aanvankelijke verklaringen bij de DVZ de enige juiste zijn, terwijl u bij een andere tegenstrijdigheid die hierboven reeds werd aangehaald net argumenteerde dat uw verklaringen bij de DVZ niet betrouwbaar zijn, omdat u op dat moment niet goed bij uw hoofd was (CGVS p.16), komt uw algemene geloofwaardigheid allerminst ten goede. De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt dus ernstig aangetast.

Vervolgens was u ook incoherent met betrekking tot de persoon die u heeft ingelicht over de arrestatie van uw moeder en uw broer. Ten overstaan van het CGVS verklaarde u immers meermaals dat uw vriend (C.) u had opgebeld op uw werk nog voor u naar (P.) was gegaan en dat (C.) degene was die u vertelde dat uw moeder en jongere broer door de politie waren meegenomen (CGVS p.6,11,20). Dit terwijl u bij de DVZ had verklaard dat u, nadat u bij (P.) in Senegambia was aangekomen, zijn veiligheidsagent naar uw dorp had laten gaan en dat hij u zei dat iedereen was meegenomen (CGVS Vragenlijst, rubriek 3.5). Dit is hoogst opmerkelijk. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, zei u opnieuw dat u bij het eerste interview zomaar wat hebt gezegd en dat u toen van alles aan uw hoofd had (CGVS p.21). Zoals eerder echter reeds werd verklaard kan dit niet zomaar worden aanvaard. Er moet er bovendien op worden gewezen dat uw verklaringen bij de DVZ u na afloop van dat gehoor werden voorgelezen en dat u uw verklaringen ter goedkeuring hebt ondertekend. Dat u nu verklaart dat u op dat moment niet goed bij uw hoofd was, terwijl u, zoals hierboven reeds gesteld, eerder zei dat uw verklaringen bij de DVZ de enige correcte waren, en u pas nadat u op tegenstrijdigheden wordt gewezen aanhaalt dat u mentale problemen zou hebben gehad op het moment van uw eerste interview, terwijl u daar niets over zei wanneer u expliciet werd gevraagd naar het verloop van dat eerste interview, wordt niet aanvaard. Uw geloofwaardigheid wordt hierdoor verder ondermijnd. Belangrijk is ook op te merken dat u bij het inleidende interview bij de DVZ had verklaard dat u in Gambia nu en dan spulletjes verkocht op straat, maar dat dit niet regelmatig was (CGVS Vragenlijst, rubriek 2.10.b). Bij het CGVS daarentegen verklaarde u dat u sinds u ongeveer 20 jaar was zes maanden per jaar in een beach bar werkte en dat u de rest van het jaar vrouwenkleren verkocht (CGVS p.3). Het is echter opmerkelijk dat u uw werk in de beach bar en het verkopen van specifiek vrouwenkleren niet hebt vermeld bij uw gehoor bij DVZ, temeer omdat dit rechtstreeks verband houdt met uw problemen. U verklaarde immers door (C.) te zijn opgebeld met het nieuws dat u door de politie werd gezocht toen u aan het werk was in de beach bar en dat u van daaruit rechtstreeks naar uw onderduikadres in Ghana Town bent gegaan (CGVS p.21) en u verklaarde dat u verdacht wordt van homoseksualiteit, onder andere omdat u die vrouwenkleren verkocht (CGVS p.6,19). Dat u dergelijke zaken dus niet zou vermelden, terwijl u wel expliciet naar uw beroep in Gambia werd gevraagd, is opvallend. Toen u hierop werd gewezen, verklaarde u opnieuw louter dat u niet weet waarom u dat bij de DVZ niet hebt vermeld, dat u zichzelf niet was op dat moment, dat u veel stress had en dat uw hoofd "kaput" was (CGVS p.21). Hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor eventuele stress die gepaard gaat met een gehoor in het kader van een asielaanvraag, mag toch redelijkerwijs verwacht worden dat u coherente verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteitsgegevens, waaronder uw beroep ook valt. Doordat u dit klaarblijkelijk niet hebt gedaan, wordt opnieuw geraakt aan uw geloofwaardigheid.

Verder werden enkele opmerkelijke vaststellingen gedaan met betrekking tot de Bench Warrant die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas. Vooreerst dient hierover te worden benadrukt dat het louter een kopie betreft waaraan hoe dan ook geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden toegekend, aangezien deze gemakkelijk kan worden gemanipuleerd. U verklaarde dat u het origineel aanvankelijk wel had, maar dat u dat een week voor het gehoor bent kwijtgeraakt toen u uw kamer opruimde (CGVS p.9,14). Wat de inhoud van dit document betreft, moet worden opgemerkt dat deze weinig plausibel is. Er staat immers in dit document "dat u aanvankelijk op 29 mei 2012 in de rechtbank in Kanifing werd opgeroepen, maar dat u daar niet bent naartoe gegaan en dat u ook geen geldig excuus had. Daarom wordt u op 8 april 2012 opnieuw opgeroepen bij de rechtbank". Het document werd opgemaakt op 2 april 2012. Het is echter geenszins geloofwaardig dat u, wanneer u in mei 2012 niet in de rechtbank bent verschenen, opnieuw zou worden geconvoceerd op een datum die twee maanden daarvoor heeft plaatsgevonden. De vaststelling dat de inhoud van het document waarmee u uw verklaringen, die hierboven reeds ongeloofwaardig werden bevonden, evenmin over enige geloofwaardigheid beschikt, bevestigt verder het bedrieglijke karakter van uw asielrelaas. U verklaarde dat er nog verschillende andere politierapporten zijn op uw naam. Aangezien u deze echter niet voorlegt, kan het CGVS hier dan ook niet over oordelen.

De overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. De kopie van uw geboorteakte bevat louter persoonsgegevens en in de internetartikels wordt u persoonlijk niet vermeld. Hierdoor vormden deze artikels in geen geval een bewijs van uw verklaringen. Er wordt weliswaar een persoon genaamd (L.S.) vermeld, over wie u verklaart dat hij uw neef is (CGVS p.4), u legt echter geen enkel document voor dat uw familieband met (L.S.) objectief kan aantonen, uw loutere verklaring dat (L.S.) uw neef is niet afdoende om deze band te staven.

Voorts zijn ook uw verklaringen omtrent de reisdocumenten die werden gebruikt om naar België te reizen ongeloofwaardig. Bij de DVZ had u verklaard dat u met een rood paspoort was gereisd, u verklaarde niet te weten van welk land dit paspoort was en u wist niet of er een visum in dit paspoort stond (DVZ Verklaring, rubriek 34). Bij het CGVS daarentegen verklaarde u eerst dat u met een Europees paspoort reisde waarvan u dacht dat het rood was, om onmiddellijk uw verklaringen te

wijzigen en te zeggen dat het een Gambiaans paspoort was, dat het groen was en dat er een Schengenvisum in stond (CGVS p.14,15). U werd met deze opvallende incoherenties geconfronteerd en er moet worden benadrukt dat uw poging om de tegenstrijdigheden te verklaren wel heel opmerkelijk is. U vroeg de interviewer immers op uw eerdere verklaringen over het groene paspoort te wissen en te noteren dat u onmiddellijk had gezegd dat het een rood paspoort was. Wanneer dit werd geweigerd, trachtte u de tegenstrijdigheden te verklaren door te stellen dat u het paspoort maar twee keer hebt gezien en dat u het niet lang hebt vastgehouden (CGVS p.16). Deze verklaring wordt met uw poging om uw verklaringen te laten wissen in het achterhoofd niet aanvaard. Doordat u leugenachtige verklaringen aflegde met betrekking tot uw reisdocumenten heeft het CGVS gegronde redenen om aan te nemen dat u uw werkelijke reispaspoort, waarover u wel degelijk verklaarde te beschikken (CGVS p.15) bewust achterhoudt om op die manier hierin vervatte informatie over eventueel uitgereikte visa of de werkelijke datum van uw vertrek uit uw land van herkomst verborgen te houden. Dit vermoeden is zwaarwichtig.

Tot slot moet erop worden gewezen dat u bij het afsluiten van het gehoor bij het CGVS verklaarde dat u zich niet altijd 100 procent hebt kunnen uitdrukken, omdat er volgens u een taalbarrière was door het Engels dat u niet 100 procent machtig zou zijn (CGVS p.23). Deze verklaring straft echter in schril contrast met uw eerdere verklaring dat u zich echt hebt uitgedrukt zoals u wilde, wanneer u werd gevraagd of u al uw problemen hebt kunnen vertellen tijdens het gehoor bij het CGVS (CGVS p.22). Een loutere wijziging van uw verklaringen over het zich al dan niet kunnen uitdrukken tijdens het gehoor wordt dan ook geenszins aanvaard.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Waar verzoeker tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) zou gemeld hebben dat hij nu en dan spulletjes verkocht op straat en tijdens het interview op het CGVS vertelde dat hij zes maanden per jaar in de *beach bar* werkt en zes maanden per jaar vrouwenkleding verkoopt, stelt verzoeker dat dit geen tegenstrijdigheid inhoudt en het één het ander niet uitsluit. Hij wijst op de korte duur van het interview op de DVZ, waar het interview op het CGVS veel uitvoeriger is. Tevens merkt hij op dat er tussen het interview op de DVZ en dit op het CGVS twee jaar en twee maanden verstreken.

Verder staat het volgens verzoeker "*als een peil boven water dat de omstandigheden voor homoseksuelen in Gambia schrijnend zijn*". Door de homoseksualiteit van zijn neef stelt verzoeker aan deze geaardheid gerelateerd te worden, hetgeen strafbaar is. Hij verwijst naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken. Onder verwijzing naar een rapport van UNHCR, getiteld "*Gambia must heed UN warning to improve its human right record*" van 28 oktober 2014 wijst verzoeker erop dat Gambia de mensenrechten schendt. Het CGVS houdt volgens hem geen rekening met deze genoegzaam bekende feiten. Hij wijst er tevens op dat hij aan zijn toekomst wilt werken, hetgeen wordt aangetoond door de opleidingen die hij in België volgt.

Volgens verzoeker schendt het CGVS artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift het reisadvies voor Gambia van de FOD Buitenlandse Zaken (stuk 2) en een rapport van UNHCR getiteld "*Gambia must heed UN warning to improve its human right record*" van 28 oktober 2014 (stuk 3).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het

feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen onder meer omdat verschillende tegenstrijdigheden werden vastgesteld doorheen zijn verklaringen op de DVZ en op het CGVS: (i) op de DVZ verklaarde verzoeker dat hij een maand onderdook bij (P.) in Ghana Town, terwijl hij op het CGVS verklaarde er drie maanden en een paar weken te zijn ondergedoken, (ii) verzoeker slaagt er niet in op een coherente wijze de naam van de journalist te noemen die hem bevestigde dat zijn neef gearresteerd werd (de heer (Da.), dan wel de heer (Di.)), (iii) op de DVZ verklaarde verzoeker dat een veiligheidsagent van (P.) hem meedeelde dat zijn broer en moeder gearresteerd werden, terwijl hij op het CGVS stelde dat zijn vriend (C.) hem hierover inlichtte, en (iv) op de DVZ verklaarde verzoeker nu en dan spulletjes te hebben verkocht op straat, terwijl hij op het CGVS verklaarde zes maanden per jaar in een *beach bar* te werken en de overige zes maanden vrouwenkleding te verkopen.

In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan de blote bewering dat zijn verklaringen in verband met zijn beroepsactiviteiten elkaar niet uitsluiten. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als het verkopen van vrouwenkleding, waardoor hij zelf verdacht werd homoseksueel te zijn, hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet hij de beweerdde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde hij tevens uitdrukkelijk dat hij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met zijn autoriteiten of medeburgers. Het feit dat er tussen zijn interview op de DVZ en zijn gehoor op het CGVS twee jaar en twee maanden verstreken, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker slaagt er door middel van voormeld verweer dan ook niet in de vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen of te verklaren. Daar zij steun vinden in het administratief dossier en pertinent en correct zijn, worden zij door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

"Verder werden enkele opmerkelijke vaststellingen gedaan met betrekking tot de Bench Warrant die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas. Vooreerst dient hierover te worden benadrukt dat het louter een kopie betreft waaraan hoe dan ook geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden toegekend, aangezien deze gemakkelijk kan worden gemanipuleerd. U verklaarde dat u het origineel aanvankelijk wel had, maar dat u dat een week voor het gehoor bent kwijtgeraakt toen u uw kamer opruimde (CGVS p.9,14). Wat de inhoud van dit document betreft, moet worden opgemerkt dat deze weinig plausibel is. Er staat immers in dit document "dat u aanvankelijk op 29 mei 2012 in de rechtbank in Kanifing werd opgeroepen, maar dat u daar niet bent naartoe gegaan en dat u ook geen geldig excuus had. Daarom wordt u op 8 april 2012 opnieuw opgeroepen bij de rechtbank". Het document werd opgemaakt op 2 april 2012. Het is echter geenszins geloofwaardig dat u, wanneer u in mei 2012 niet in de rechtbank bent verschenen, opnieuw zou worden geconvoceerd op een datum die twee maanden daarvoor heeft plaatsgevonden. De vaststelling dat de inhoud van het document waarmee u uw verklaringen, die hierboven reeds ongeloofwaardig werden bevonden, evenmin over enige geloofwaardigheid beschikt, bevestigt verder het bedrieglijke karakter van uw asielrelaas. U verklaarde dat er nog verschillende andere politierapporten zijn op uw naam. Aangezien u deze echter niet voorlegt, kan het CGVS hier dan ook niet over oordelen.

De overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. De kopie van uw geboorteakte bevat louter persoonsgegevens en in de internetartikels wordt u persoonlijk niet vermeld. Hierdoor vormden deze artikels in geen geval een bewijs van uw verklaringen. Er wordt weliswaar een persoon genaamd (L.S.) vermeld, over wie u verklaart dat hij uw neef is (CGVS p.4), u legt echter geen enkel document voor dat uw familieband met (L.S.) objectief kan aantonen, uw loutere verklaring dat (L.S.) uw neef is niet afdoende om deze band te staven.

Voorts zijn ook uw verklaringen omtrent de reisdocumenten die werden gebruikt om naar België te reizen ongeloofwaardig. Bij de DVZ had u verklaard dat u met een rood paspoort was gereisd, u verklaarde niet te weten van welk land dit paspoort was en u wist niet of er een visum in dit paspoort stond (DVZ Verklaring, rubriek 34). Bij het CGVS daarentegen verklaarde u eerst dat u met een Europees paspoort reisde waarvan u dacht dat het rood was, om onmiddellijk uw verklaringen te

wijzigen en te zeggen dat het een Gambiaans paspoort was, dat het groen was en dat er een Schengenvisum in stond (CGVS p.14,15). U werd met deze opvallende incoherenties geconfronteerd en er moet worden benadrukt dat uw poging om de tegenstrijdigheden te verklaren wel heel opmerkelijk is. U vroeg de interviewer immers op uw eerdere verklaringen over het groene paspoort te wissen en te noteren dat u onmiddellijk had gezegd dat het een rood paspoort was. Wanneer dit werd geweigerd, trachtte u de tegenstrijdigheden te verklaren door te stellen dat u het paspoort maar twee keer hebt gezien en dat u het niet lang hebt vastgehouden (CGVS p.16). Deze verklaring wordt met uw poging om uw verklaringen te laten wissen in het achterhoofd niet aanvaard. Doordat u leugenachtige verklaringen aflegde met betrekking tot uw reisdocumenten heeft het CGVS gegronde redenen om aan te nemen dat u uw werkelijke reispaspoort, waarover u wel degelijk verklaarde te beschikken (CGVS p.15) bewust achterhoudt om op die manier hierin vervatte informatie over eventueel uitgereikte visa of de werkelijke datum van uw vertrek uit uw land van herkomst verborgen te houden. Dit vermoeden is zwaarwichtig. Tot slot moet erop worden gewezen dat u bij het afsluiten van het gehoor bij het CGVS verklaarde dat u zich niet altijd 100 procent hebt kunnen uitdrukken, omdat er volgens u een taalbarrière was door het Engels dat u niet 100 procent machtig zou zijn (CGVS p.23). Deze verklaring straft echter in schril contrast met uw eerdere verklaring dat u zich echt hebt uitgedrukt zoals u wilde, wanneer u werd gevraagd of u al uw problemen hebt kunnen vertellen tijdens het gehoor bij het CGVS (CGVS p.22). Een loutere wijziging van uw verklaringen over het zich al dan niet kunnen uitdrukken tijdens het gehoor wordt dan ook geenszins aanvaard." Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verder verwijst verzoeker slechts naar de algemene situatie voor homoseksuelen en de schendingen van mensenrechten in Gambia. De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 2 en 3) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Het neergelegde reisadvies is bovendien bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verder kan niet worden ingezien op welke wijze het feit dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanhaalt dat hij aan zijn toekomst wil werken door het volgen van opleidingen in België, de motieven van de bestreden beslissing zou (kunnen) weerleggen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS